Lietas Nr. C20224114
Lietas arhīva Nr. C-2241-14/15

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Liepājā, 2014.gada 29.septembrī

Liepājas tiesa šādā sastāvā:
tiesnese L.Vīksna
ar sekretāri K.Mielavu
piedaloties prasītāja /pers. C/, atbildētājam /pers. D/,
atklātā tiesas sēdē izskatīja civillietu /pers. C/ prasībā pret /pers. D/ par uzturlīdzekļu piedziņu.
Tiesas sēdē tiesa
konstatēja:

2014.gada 7.jūlijā /pers. C/ cēlusi tiesā prasību pret atbildētāju par uzturlīdzekļu piedziņu.

Prasības pieteikumā (lietas 3.-6.lapa) norādīts, ka 2011.gada 19.februārī dzimis prasītājas un atbildētāja dēls /pers.F/.

Prasītāja ar atbildētāju nedzīvo kopā kopš dēla dzimšanas, atbildētājs par dēlu neinteresējas, materiāli neatbalsta. Ievērojot, ka prasītājai nav informācijas par atbildētāja ienākumiem, lūgts tiesu piedzīt uzturlīdzekļus valstī noteiktajā minimālajā apmērā.

Prasība pamatota ar Civillikuma 177.un 179.panta noteikumiem, 2013.gada 15.janvāra MK noteikumu Nr. 37 „Noteikumi par minimālo uzturlīdzekļu apmēru bērnam" 2.2.1.punktu.

2014.gada 8.augustā tiesā saņemti atbildētāja paskaidrojumi par prasību, kuros atbildētājs norādījis, ka prasību neatzīst pilnībā, vēlas, lai lietā tiktu noteikts paternitātes tests, jo kopdzīves laikā prasītāja ir tikusies ar citiem vīriešiem.

Tiesas sēdē prasītāja prasību uzturēja uz prasības pieteikumā norādītajiem motīviem, lūdza to apmierināt pilnībā.

Atbildētājs/pers. D/ tiesas sēdē prasību neatzina pilnībā, norādot uz aizdomām par to, ka /pers.F/ nav viņa bioloģiskais dēls. Vienlaikus atbildētājs paskaidroja, ka paternitāti bērnam noteicis labprātīgi. Par to, ka prasītāja tikusies arī ar citiem vīriešiem, uzzinājis vairākus mēnešus pēc bērna dzimšanas un paternitātes atzīšanas. Atbildētājs norādīja, ka ir epizodiski materiāli atbalstījis /pers.F/ vairākus mēnešus pēc bērna dzimšanas, apliecinot, ka šobrīd par bērna materiālajām vajadzībām nerūpējas.

Novērtējot lietā iegūtos pierādījumus, noklausoties tiesas sēdē sniegtos paskaidrojumus, tiesa atzīst, ka prasība ir pamatota un apmierināma pilnībā.

No lietas materiāliem redzams, ka /pers. F/, dzimis /datums/, ir prasītājas /pers. C/ un atbildētāja /pers. D/ dēls, ko apliecina ieraksts bērnu dzimšanas apliecībā (lietas lapa 7.lapa).

No prasības pieteikumā norādītā un lietā pievienotajām izziņām (lietas 8.,9.lapa), tiesa konstatē, ka bērns atrodas prasītājas apgādībā un audzināšanā.

Saskaņā ar Civillikuma 177.pantu vecākiem ir ne tikai tiesības, bet arī pienākums rūpēties par bērnu, jo līdz pilngadības sasniegšanai bērns ir vecāku aizgādībā. Rūpes par bērnu nozīmē arī bērnu uzturēt, tas ir, nodrošināt ēdienu, apģērbu, mājokli un veselības aprūpi, bērnu kopt, izglītot un audzināt, nodrošinot garīgo un fizisko attīstību, pēc iespējas ievērojot bērna individualitāti, spējas un intereses un sagatavojot bērnu sabiedriski derīgam darbam.

Saskaņā ar Latvijas Civillikuma 179.panta pirmo daļu vecāku pienākums ir samērā ar viņu mantas stāvokli uzturēt bērnu. Šis pienākums gulstas uz tēvu un māti līdz laikam, kad bērns pats var sevi apgādāt un pienākums gādāt par bērnu uzturēšanu nebeidzas, ja bērns nedzīvo kopā ar vienu no vecākiem vai abiem vecākiem.

Prasītāja nav sniegusi pierādījumus par atbildētāja aktuālo mantisko stāvokli, bet uzturējusi prasību par uzturlīdzekļu piedziņu, lūdzot piedzīt no atbildētāja bērna uzturam minimālos uzturlīdzekļus.

Ministru kabineta Ministru kabineta 2013.gada 15.janvāra noteikumi Nr. 37 „Noteikumi par minimālo uzturlīdzekļu apmēru bērnam" nosaka, ka katra vecāka pienākums ir katru mēnesi nodrošināt bērnam līdz 7 gadu vecumam uzturlīdzekļus 25% apmērā, bet bērnam sākot no 7 gadu vecuma sasniegšanas uzturlīdzekļus 30% apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas.

Atbilstoši norādītajam, tie ir minimālie uzturlīdzekļi, kas katram vecākam jādod savam bērnam, neatkarīgi no vecāka mantiskā stāvokļa.

Civilprocesa likuma 10.pants nosaka, ka puses savas civilprocesuālās tiesības realizē sacīkstes formā, tas nozīmē, ka puses sniedz tiesai pierādījumus tiem apgalvojumiem, kurus izsaka.

Tiesa, izvērtējot atbildētāja iebildumus pret celto prasību, tiesas sēdē ir izskaidrojusi atbildētājam paternitātes apstrīdēšanas kārtību. Ievērojot, ka uz lietas izskatīšanas dienu atbildētājs ir reģistrēts kā bērna tēvs, lietā nav strīda, ka atbildētājs savus likumā noteiktos vecāka pienākums nav pildījis, bērna vajadzībā materiālo palīdzību nav sniedzis, tiesa atzīst, ka prasība ir apmierināma pilnībā.

Tiesa nav ieguvusi pierādījumus, ka atbildētājs savu vecāka pienākumu būtu pildījis un nodrošinājis bērnam uzturlīdzekļus ik mēnesi vismaz to minimālajā apmērā. Līdz ar to uzturlīdzekļi piedzenami no prasības pieteikuma iesniegšanas dienas tiesā, t.i., no 2014.gada 7.jūlija līdz bērna pilngadības sasniegšanai.

Ceļot prasību, prasītāja tikusi pilnībā atbrīvota no tiesas izdevumu samaksas, atbilstoši Civilprocesa likuma 43. panta pirmās daļas 3.punkta noteikumiem. Civilprocesa likuma 42. panta pirmajā daļā noteikts, ka tiesas izdevumi, ja prasītājs no to samaksāšanas bijis atbrīvots, piespriežami no atbildētāja valsts ienākumos. Ņemot vērā norādīto, no atbildētāja par labu valstij piedzenama valsts nodeva EUR 144,00 pēc aprēķina (320x25%= 80 (uzturlīdzekļu apmērs mēnesī). 80x12=960,00 (uzturlīdzekļu apmērs gadā). 960x15% = EUR 144 (valsts nodevas apmērs)), kā arī ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi EUR 6,77 apmērā (lietas 1. lapa).

Atbilstoši Bērnu tiesību aizsardzības likuma 6.pantam, tiesiskajās attiecībās, kas skar bērnu, viņa tiesības un intereses ir prioritāras. Visām darbībām attiecībā uz bērnu neatkarīgi no tā, vai tās veic valsts vai pašvaldības institūcijas, sabiedriskās organizācijas vai citas fiziskās vai juridiskās personas, kā arī tiesas un citas tiesībaizsardzības iestādes, prioritāri ir jānodrošina bērna tiesības un intereses. Līdz ar ko, saskaņa ar Civilprocesa likuma 205. panta

pirmās daļas 1.punkta noteikumiem, sprieduma izpilde daļā par uzturlīdzekļu piedziņu ir nosakāma nekavējoties.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 204.[1]pantam, taisot spriedumu par naudas summu piedziņu, tiesa spriedumā nosaka termiņu sprieduma labprātīgai izpildei, kas nevar būt garāks par 10 dienām no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Saskaņā Civilprocesa likuma 8., 10., 34., 42., 97., 190., 193., 199., 204.[1], 205., tiesa

nosprieda:

Prasību apmierināt pilnībā.

Piedzīt no /pers. D/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. C/, personas kods /personas kods/, uzturlīdzekļus dēla /pers. F/, dzimuša /datums/, uzturam ik mēnesi 25% apmērā, bet sasniedzot septiņu gadu vecumu, 30% no Ministru kabineta noteiktās minimālas darba algas, sākot no 2014.gada 7.jūlija līdz bērna pilngadības sasniegšanai, nosakot, ka uzturlīdzekļi ieskaitāmi /pers. C/ norēķinu kontā AS „Swedbank", konta Nr. /konta numurs/.

Noteikt, ka spriedums daļā par uzturlīdzekļu piedziņu ir izpildāms nekavējoties.

Piedzīt no /pers. D/, personas kods /personas kods/, par labu valstij valsts nodevu EUR 144,00 (viens simts četrdesmit četri *euro*) un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus EUR 6,77 (seši *euro* un septiņdesmit septiņi centi) apmērā.

Noteikt, ka sprieduma labprātīgas izpildes termiņš tiesas izdevumu daļā ir 10 (desmit) dienas no tā spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā 20 dienu laikā Kurzemes apgabaltiesā, apelācijas sūdzību iesniedzot Liepājas tiesā.

Tiesnese Ligita Vīksna